

4

Spillet er i gang om de små uddannelser

5

200-300 uddannelsespladser til flygtninge

6

Store lokale forskelle på erfaringer med tidsregistrering

SMÅ UDDANNELSER ER I FAREZONEN

Pilen peger på de små, dyrere udbudssteder, når UC Sjælland igen skal ud at finansiere grønthøsterbesparelser på uddannelser. I Vordingborg bider de negle. Hvis små uddannelser må lukke, vil det være en katastrofe – for de unge i området og for rekrutteringen til fremtidens velfærdsopgaver.

“At være underviser her er også en socialpædagogisk opgave, der kræver nærhed, tid og en tæt daglig kontakt til de studerende”, siger Thomas Bille, lektor og ph.d. på Pædagoguddannelsen UC Sjælland

At uddanne pædagoger i Nykøbing F, Slagelse og Vordingborg er en lidt anden opgave end at uddanne pædagoger i fx København, Aarhus og Aalborg.

Alene den ringere og ringere trafikale infrastruktur giver kæmpe udfordringer for de 2.500 studerende i den geografisk største region i landet. Det er svært, ofte umuligt, at passe sin praktik-

plads med åbne- og lukkevagter, hvis man har tre timers transport til institutionen hver vej.

Men det er kun én af udfordringerne, forklarer Thomas Bille. Han er lektor og ph.d. på pædagoguddannelsen i Vordingborg og har forsket i sine studerendes livshistorier og i dannelsen af deres faglige identitet.

Artiklen fortsætter på side 2 >>

“Vores unge er ikke mobile. De bor her, og de bliver her. Derfor skal vi lave pædagoger til lokalområdet i lokalområdet,” forklarer uddannelsesleder Susanne Tellerup.

Christel Nielsen, lektor og praktikkoordinator: “De kommer her med nogle erfaringer, som i pædagogarbejdet tæller lige så meget som det der foregår ved det grønne bord. Det kommer der ikke dårligere pædagoger ud af. Måske tværtimod.”

>> Artikel fortsat fra forsiden

“At være underviser her er også en socialpædagogisk opgave, der kræver nærhed, tid og en tæt daglig kontakt til de studerende. Ingen her kommer fra akademiske hjem. Mange har selv været udsat for massive omsorgssvigt. Der er en del enlige mødre, og ofte begynder de her, fordi det lige er den uddannelse, der er i området. Og så kan de være heldige, at det kan hænge sammen med resten af tilværelsen”, forklarer Thomas Bille.

At det er andre typer af studerende, man uddanner på de små uddannelser, ses fx til dimissionsfesterne, hvor mange familier møder op for at fejre det første unge menneske i slægten, som har fået en uddannelse.

“Vi løfter rigtig mange her, som ikke havde fået en chance for uddannelse, hvis det ikke var, fordi vi kunne give dem et tilbud lige om hjørnet. Mange har arbejdet, før de begynder her. De kommer med nogle erfaringer, som i pædagogarbejdet tæller mindst lige så meget som det, der foregår ved det grønne bord. Det kommer der ikke dårligere pædagoger ud

af. Måske tværtimod”, supplerer Christel Nielsen, der også underviser på pædagoguddannelsen foruden at være praktikkoordinator.

“Hvis ministeren står fast, og der ikke bliver taget højde for den særlige uddannelsesopgave, vi står med, fx i Region Sjælland, så tror jeg ikke på, at UCSJ eksisterer på seks adresser om et år”.

Camilla Wang, rektor for UC Sjælland

Seks adresser tvivlsomt

Det kan blive særdeles vanskeligt at opretholde tilbud om seks lokale uddannelsessteder i Region Sjælland med de krav om besparelser, som Esben Lunde Larsen,

minister for forskning og uddannelse, har skitseret for området. Det pointerer UC Sjællands rektor, Camilla Wang.

“Det er helt op til 50 pct. dyrere at holde små uddannelser med færre studerende kørende, viser vores beregninger. Så hvis ministeren står fast, og der ikke bliver taget højde for den særlige uddannelsesopgave, vi står med, fx i Region Sjælland, så tror jeg ikke på, at UCSJ eksisterer på seks adresser om et år”, siger Camilla Wang til DM Professionshøjskoler.

Det regnestykke kender man godt på pædagoguddannelserne i Vordingborg, Slagelse og Nykøbing F. Men der skal flere mellemregninger med, understreger Susanne Tellerup, uddannelseschef for de tilsammen 36 undervisere på de tre udbudssteder. En nedlæggelse kan blive en kostelig affære på den lange bane.

“Vores unge er ikke mobile. De bor her, og de bliver her. Derfor skal vi lave pædagoger til lokalområdet i lokalområdet. Tilsammen går der ca. 1.500 studerende på de tre pædagoguddannelser. De kræver en lidt anden type uddannelse end den,

UC Sjælland udbyder uddannelser i seks byer i regionen. Der går 1500 studerende på de tre små pædagoguddannelser i Vordingborg, Nykøbing F. og Slagelse.

man fx tilbyder i København. Derfor har vi indført et minimum på 15 undervisningstimer om ugen. Til gengæld løfter vi også mange, som tydeligvis har haft svært ved at gå i skole. Ud over at det er en lykke for de unge selv at tage sådan et skridt, sikrer vi samtidig, at regionen får nok uddannet arbejdskraft til en stor og vigtig velfærdsopgave”, forklarer Susanne Tellerup.

“Man kan sige, at vi har en vigtig funktion, også fx i diskussionen om udflytning af statslige arbejdspladser og kampen for at få yderområderne med. Vil man skabe en bedre sammenhængskraft i Danmark, så skal institutioner, skoler og sygehuse jo også kunne tilbyde nøjagtigt den samme kvalitet som i resten af landet. Det hænger ikke helt sammen med, at en vigtig lokal institution som vores nu risikerer lukning”, tilføjer Christel Nielsen.

Tilbage på sporet

Susanne Tellerup trådte til i 2012, umiddelbart inden både Nykøbing F og

Slagelse missede at blive uddannelsesakkrediteret. Siden har man fået kvalitetsløftet, planlagt og kompetenceudviklet sig tilbage på sporet, og tanken om igen at skulle gå på fagligt kompromis på grund af besparelser er svært at forlige sig med.

“I går meddelte en af vores studerende, at han var nødt til at droppe ud. Han var kommet i praktik 40 kilometer fra, hvor han bor, og det vil tage tre timer hver vej at komme på arbejde med offentlig transport. Det betyder, at han ikke kan møde klokken seks om morgenen for at åbne institutionen, og at han først vil være hjemme ved midnat, hvis han skal lukke. Det er den virkelighed, vi arbejder i i vores område”, forklarer Susanne Tellerup.

“Det er et fåtal af vores studerende, der bliver hængende, hvis de fremover skal til Roskilde for at studere. Der er for langt fra Nykøbing F både mentalt og trafikalt”, understreger hun. <<

Flere flygtninge skal have en professionsbachelor

Uddannelse er integration, og flygtninge er en ressource.

Med det som udgangspunkt er rektorerne på landets professionshøjskoler gået sammen om at virkeliggøre en fælles national indsats for at give plads til flere flygtninge på en række uddannelser.

Målsætningen er at etablere 200-300 uddannelsespladser til flygtninge og familiesammenførte primært inden for sundhedsområdet, de tekniske uddannelser og de kortere uddannelser.

Uddannelserne skal især udbydes på områder, hvor der lokalt er behov for mere højtuddannet arbejdskraft, og særligt i de regioner, der modtager flygtninge og familiesammenførte.

Hvis det skal lykkes, vil det kræve engelsksproget undervisning kombineret med intensiv danskundervisning. Derudover vil det kræve en individuel vurdering af den enkelte flygtnings medbragte kvalifikationer og ekstra statslige midler til at finansiere en hurtig indsats.

Det handler om at trække på de kompetencer, som flygtningene kommer med. Det siger rektorformand Harald Mikkelsen til Ritzaus Bureau.

“Vi har udfordringer ved at trække arbejdskraft til de yderste dele af Danmark, og det kan den her indsats være med til at afhjælpe. Når nu der kommer så mange mennesker til landet, så synes jeg, det ville være en god idé at trække på deres kompetencer ved at få dem uddannet, så de på sigt kan få et arbejde”, siger professionshøjskolernes rektorformand. <<

F16: Spillet er i gang om de små uddannelser

Regeringen skal sikre, at uddannelser i yderområderne ikke lukker som følge af besparelser på finansloven, siger DF. Men det betyder næppe, at de bebudede to-procents besparelser bliver rullet tilbage.

De små uddannelser i yderområderne skal ikke holde for, selv om der er lagt op til at lave en toprocents grønthøsterbesparelse på området.

Det slår DF's ordfører for forskning og uddannelse, Jens Henrik Thulesen Dahl, fast midtvejs i forhandlingerne om en finanslov.

"Muligheden for at tage en uddannelse i sit regionale nærområde er afgørende, hvis man går efter en balanceret udvikling af hele Danmark. DF så gerne, at især de store professionsuddannelser – pædagog, lærer og sygeplejerske – blev udbudt endnu flere steder. Men som minimum skal vi sikre os, at de eksisterende uddannelsessteder ikke bliver ramt", siger Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kvalitet og volumen smuldrer

Udmeldingen fra DF midt under finanslovsforhandlingerne i blå blok udløser kun begrænset optimisme. Den toprocentsbesparelse, som forsknings- og uddannelsesminister Esben Lunde Larsen har bebudet for hele området, tror ingen

"DF så gerne at især de store professionsuddannelser blev udbudt endnu flere steder. Men som minimum skal vi sikre at de eksisterende uddannelser ikke bliver ramt." siger Jens Henrik Thulesen Dahl (DF)

på bliver rullet tilbage. Men hvordan det hænger sammen med, at ministeren insisterer på at bevare et bredt regionalt udbud af professionsuddannelser, kan være svært at se.

I en pressemeddelelse fra Danske Professionshøjskoler skriver fx rektorformand Harald Mikkelsen:

"Professionshøjskolernes muligheder for at bidrage til den ønskede regionale vækst på både det private og offentlige arbejdsmarked begrænses af grønthøsterbesparelser, som både vil betyde færre undervisningstimer, mindre vejledning og feedback til de studerende og sandsynligvis lukning af små regionale uddannelsessteder, da kvalitet og volumen ikke kan opretholdes".

Besparelser er fast følgesvend

Diskussionen om, hvorvidt de små uddannelsessteder skal bevares, er potentielt giftig for arbejdsmiljøet på professionshøjskolerne. Sådan lyder det advarende fra formanden for DM's professionshøjskoleundervisere, Hans Beksgaard.

"Alle uddannelser holder jo solidarisk for, når der skal spares, og inden for institutionsmurene skærper det folks opmærksomhed på, hvor bekosteligt det er at opretholde de små udbudssteder. Solidariteten med yderområderne risikerer at slå sprækker", siger Hans Beksgaard.

Han er i det hele taget dybt frustreret.

ret over den evige sparedagsorden, som tilsyneladende er blevet en fast følgesvend på uddannelsesområdet.

“Undervisningstilskuddene er dalet støt siden 2008 som dokumenteret tidligere i bladet her (nr. 2/2015, red). Især pædagog-, lærer- og socialrådgiveruddannelserne er allerede i dag stærkt underfinansierede. Samtidig er kompleksiteten på uddannelserne vokset med reformer de senere år. Det eneste område, man kunne beskære uden at slække på uddannelseskvaliteten, er det kæmpe bureaukrati, som følger af afrapporteringer, kvalitetstjek og akkrediteringsforløb. Det koster uforholdsmæssigt mange kræfter og ressourcer”, understreger Hans Beksgaard

Investering i viden

Finanslovsforhandlingerne bliver – i skrivende stund – holdt inden for blå blok. Oppositionen håber at blive inviteret indenfor. Også her hersker der stor bekymring for de rammer, som regeringen har skitseret for bl.a. professionshøjskoleområdet.

Christine Antorini, S: ”Hvis regeringen virkelig mente noget med at udvikle yderområderne i Danmark, sker det næppe med udflytning af statslige arbejdspladser, men i langt højere grad med etablering af regionale uddannelses- og vækstområder.”

“Det harmonerer på ingen måde med Alternativets politik. Alle skal have lige ret og mulighed for deltagelse i vores samfund, også når det kommer til retten til at tage en uddannelse. Vi skal leve i fremtiden, så lad os satse på den. Det gør vi ved at investere i den viden og knowhow, vi skal leve af. Ikke

skære ned på den”, siger Torsten Gejl, der er Alternativets uddannelsesordfører.

Han er bekymret for, at de udmeldte besparelser kan ende i lukninger af institutioner. Besparelser i uddannelsessystemet kan kun findes et sted:

“Og det er i Alternativets optik på kontrol og afbureaukratisering, forudsat at pengene geninvesteres i uddannelse”, pointerer Torsten Gejl.

Christine Antorini, Socialdemokraterne, er heller ikke i tvivl om, at de mindre og dyrere udbud, bl.a. også på professionshøjskolerne, er i fare.

“Hvis regeringen virkelig mente noget med at udvikle yderområderne i Danmark, er det næppe udflytning af statslige arbejdspladser, men i langt højere grad etablering af regionale uddannelses- og vækstområder, der skaber varige job”, pointerer Socialdemokraternes uddannelsesordfører. <<

Store lokale forskelle på erfaring med ny tidsregistrering

Implementeringen af de ændrede arbejdstidsregler på professionshøjskolerne er gået nogenlunde, svarer 71 procent af tillidsrepræsentanterne i ny undersøgelse. Knap hver femte har oplevet store konflikter, og hvor godt det lykkes står og falder med, om samarbejdet fungerer med nærmeste leder.

Det er langt fra gået glat på professionshøjskolerne med implementeringen af de ændrede arbejdstidsregler, som blev et resultat af OK 13.

Til gengæld er der store lokale forskelle på, hvor store konflikter forhandlingerne om opgaveporteføljer og tidsregistrering har medført.

Sådan lyder nogle af konklusionerne i en rundspørge, som DM har foretaget blandt sine tillidsrepræsentanter på uddannelserne. 42 ud af 81 inviterede har svaret på undersøgelsen, hvilket giver en svarprocent på 52.

Sammenfattende tegner tillidsrepræsentanterne et billede af, at arbejdstidsregistreringen opleves mere som en bureaukratisk tidsrøver end som et fornuftigt redskab til planlægning. Flere er usikre på, om det er den faktiske arbejdstid, der registreres, og flere vurderer, at honorering af merarbejde i en vis udstrækning løses med bilaterale lokumsaftaler.

“De fleste fører et skyggeregnskab baseret på de gamle akkorder”, hedder det i én kommentar fra en tillidsrepræsentant, mens en anden konstaterer, at “ledelsen godkender tidsregistreringer, som vinden blæser”.

Absurd benchmarking

44 procent har oplevet mindre konflikter i forbindelse med systemets indførelse. 18 procent angiver, at konflikterne har været store. “Dialogen kan være meget svær for den enkelte, om ikke umulig”, hedder det i en kommentar.

“Jeg tror ikke på, at vores unge, forholdsvis uerfarne kolleger fortæller, hvor meget tid de reelt bruger på forberedelse”.

Finn Holm, TR på Pædagoguddannelsen i Aalborg.

Implementeringen har ikke været nem noget sted. 29 procent angiver, at det er gået direkte dårligt, mens 71 procent siger, at det er forløbet nogenlunde. Til den gruppe hører blandt andet pædagoguddannelsen under UC Nordjylland, hvor Finn Holm er tillidsrepræsentant for 65 undervisere.

“Vores ledelse har været lydhør, og medarbejderne er blevet inddraget i fortolkningen af den nye aftale. Det har betydet, at vi har undgået alt for rigide regler, fx om fremmødepligt”, forklarer Finn Holm.

Alligevel har han og kollegerne oplevet eksempler på, at tidsregistreringen har påført underviserne et meningsløst lag af bureaukrati.

“I år forventes det fx, at vi er på arbejdspladsen fem procent mere end sidste år. Men sidste år opgjorde vi ikke vores arbejdstid efter de samme principper, så administrationen må lave tilfældige nedslag i de ansattes kalendere fra 2014 i et forsøg på at benchmarke. Det er helt absurd”, siger de nordjyske pædagogunderviseres tillidsrepræsentant.

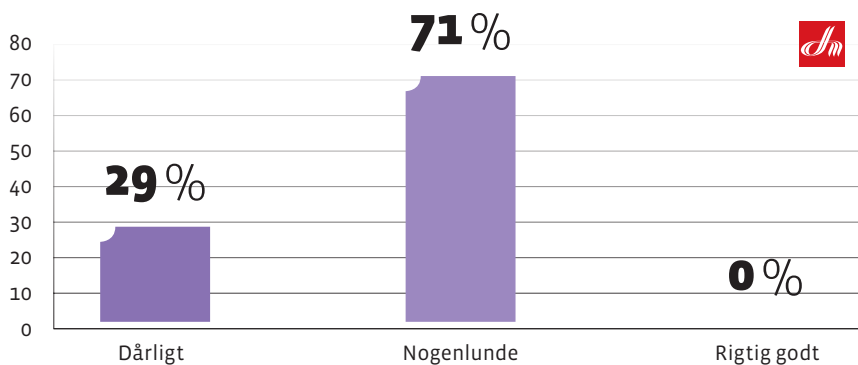
Den helt store sten i skoen er imidlertid forberedelsestiden, der blev væk.

“Jeg tror ikke på, at vores unge, forholdsvis uerfarne kolleger fortæller, hvor meget tid de reelt bruger på forberedelse. For i det øjeblik det koster for mange timer, risikerer de at få at vide, at de skal sænke ambitionsniveauet. Det er der ikke mange, der har lyst til, når de skal ind at står foran 80 ambitiøse studerende”, pointerer Finn Holm.

Mindelig proces

Samme oplevelse har tillidsrepræsentant Karen Drejer fra Læreruddannelsen Silkeborg under VIA.

Hvordan finder du alt i alt, at implementeringen af den ny arbejdstidsopgørelse fra overenskomst 2013 er forløbet på din arbejdsplads?

Ingen synes, at det er gået rigtig godt med at indføre de nye arbejdstidsregler på professionsuddannelserne. 71 procent af tillidsrepræsentanter synes, det implementeringen er gået nogenlunde.

“I de tilfælde, hvor medarbejdere bliver bange for at være for langsomme eller for dyre, eller hvad man nu kan føle, så følger arbejdstidsregistreringen bestemt ikke noget positivt til arbejdsmiljøet. Selvfølgelig er der også kolleger hos os, der oplever det som en ubehagelig kontrolforanstaltning, men overordnet er det gået mindeligt for sig”, siger Karen Drejer, der er tillidsrepræsentant for cirka 30 undervisere.

I Silkeborg har det været afgørende for processen, at man allerede er vant til en kultur, hvor der fx er styr på merarbejde.

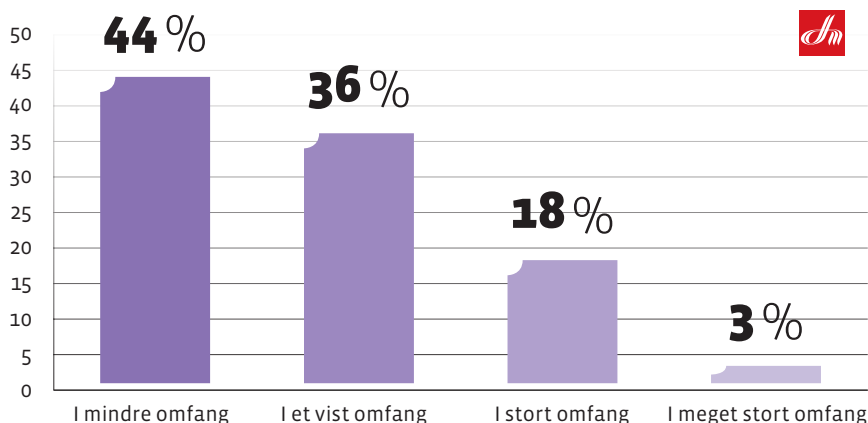
“At tælle timer omhyggeligt er ikke nyt

for os. Og vi er et lille sted med få ledere, så vi har et meget tæt samarbejde i hverdagen. Jeg er ikke selv blevet bedt om at deltage i en forhandling, der var gået i hårdknude, men jeg gjorde meget ud af i god tid at fortælle mine kolleger om baggrunden for aftalen om arbejdstidsregistrering. I hvert fald for nogle har det betydet en større accept af, at de skulle bruge tid på at opføre opgaver og tidsforbrug”, vurderer Karen Drejer.

Upræcise forventninger

Netop den tid, det tager at registrere tid

I hvilket omfang har den ændrede arbejdstidsopgørelse givet anledning til konflikter?

Et flertal af tillidsrepræsentanterne i DM's rundspørge har kun oplevet mindre konflikter i forbindelse med den ændrede arbejdstidsopgørelse efter OK 13. 18 procent siger, at det har givet konflikter i stort omfang.

Kommentarer fra undersøgelsen:

› Det er svært at få et klart billede af principperne bag ressourcetildelingen!

› *Dialogen kan være meget svær for den enkelte, om ikke umulig.*

› Dette system er helt absurd og bør afskaffes til fordel for en rimelig akkord hurtigst muligt.

› *God samarbejdsstil fra begge parter, da begge helst så en rigtig lokalaftale.*

› Gid fanden havde det nye aftalesystem.

› *Kollegerne ønsker ikke formelt at gøre krav på merarbejde. De indgår uformelle aftaler.*

› Der er udviklet en tavshedskultur, hvor nærmeste leder skjuler merarbejde, og TR ikke inddrages. Det belaster det psykiske arbejdsmiljø.

› *God samarbejdsstil fra begge parter, da begge helst så en rigtig lokalaftale*

› I 2013 og 2014 sejlede det. Sidste del af undervisningsåret 2015 ser ud til at blive meget bedre ift. at få gode rutiner op at køre.

› *Gid fanden havde det nye aftalesystem*

› Tidsregistrering er en uproduktiv tidsrøver.

› *Vi håber på, at en anerkendelse af tid til forberedelse vil komme på tale igen.*

› Jeg har et stort problem med at få ledelsen til at påtage sig sin ledelsespligt og reagere på for meget registreret arbejdstid.

› *De fleste fører et skyggeregnskab baseret på de gamle akkorder.*

› Ledelsen godkender tidsregistreringer, som vinden blæser.

FAKTA OM UNDERSØGELSEN

DM's arbejdstidsundersøgelse på professionshøjskolerne blev lavet i september 2015. Den bygger på svar fra underviseritillidsrepræsentanter fra de syv professionshøjskoler. De repræsenterer i gennemsnit 46 undervisere. 42 af 81 inviterede har svaret, hvilket giver en svarprocent på 52.

Arbejdstid

Tillidsrepræsentanterne har i to undersøgelser givet deres vurdering af den måde, hvorpå arbejdstid tilrettelægges og registreres på professionshøjskoler og erhvervsakademier.

Der tegner sig et billede af, at ledelsernes indstilling har været afgørende for, hvor godt det fungerer på den enkelte uddannelsesinstitution. Der er et enkelt eksempel på et erhvervsakademi, hvor den øverste ledelse har modarbejdet implementering af det tidsregistreringssystem, der er de ansattes eneste effektive værn mod ensidigt ledelsesudmeldte akkorder. Den sag kører særskilt i dialog med ministeriet. Det mere almindelige billede er, at det er den daglige ledelses indstilling og tolkning af egen ledelsesrolle, der er afgørende for, om der kan findes en fornuftig løsning.

Tilsyneladende har de lokale ledelser meget vanskeligt ved at gå ind i den nye ledelsesrolle, hvor arbejdstilrettelæggelse styres af, hvor meget tid en arbejdsopgave reelt tager. I stedet oplever tillidsrepræsentanterne, at planlægning styres af mere eller mindre eksplicitte akkorder, der ikke kommer åbent frem.

Det er klart utilfredsstillende. Enten styrer man efter faktisk ressourceforbrug, eller også aftaler man akkorder.

Der er en kæmpe udfordring omkring arbejdsmiljø. Klarhed omkring, hvilke arbejdsopgaver, man kan forvente, og hvad der i det hele taget forventes, er afgørende for trivsel i arbejdet. Hvis der ikke er klarhed omkring forventninger, lægges et alt for stort pres på den enkelte underviser.

Der har gennem en årrække været store problemer med voldsomme udsving i arbejdsbelastning hen over året, og den store undersøgelse, Akademikerne offentliggjorde tidligere i år, har peget på en særlig stor belastning blandt undervisere på videregående uddannelser.

Det må vi kunne gøre bedre.

DM må arbejde på at få diskussionen om rammebetingelser for de videregående uddannelser, som er uhyggelig aktuell i forbindelse med finanslovsforslagets "omprioriteringsbidrag" til skattelettelser og mere politi på gaden, til at handle om, hvilken kvalitet vi vil have i vore uddannelser. DM vil arbejde på det mål i stærkest muligt samarbejde med de øvrige underviserorganisationer i DUS – Danske Underviserorganisationers Samråd, hvor den fælles erklæring i Politiken 27.10. er det først skridt. <<

>> Artikel fortsat fra side 7

og opgaver minutiøst, får mange knubbede ord med på vejen i DM's undersøgelse blandt tillidsrepræsentanter.

"Tidsregistrering er en uproduktiv tidsrøver", skriver en. "Gid fanden havde det nye aftalesystem", raser en anden, mens en tredje er endnu mere kritisk: "Der er udviklet en tavshedskultur, hvor nærmeste leder skjuler merarbejde, og TR ikke inddrages. Det belaster det psykiske arbejdsmiljø", skriver vedkommende.

Finn Holm fra UCN er enig i, at de nye arbejdstidsregler udfordrer arbejdsmiljøet.

"Det kan godt være, at akkorder heller ikke er optimale, men de er afløst af upræcise forventninger til den enkelte medarbejder, som kan gøre nogle usikre og være meget belastende. Samtidig bliver der sat lighedstegn mellem kvalitet og tilstedeværelse. Det er jo ikke sådan, vi er vant til at arbejde, og det bliver

endnu mere paradoksalt i en tid, hvor vi som undervisere selv skal tænke mere og mere i digitale løsninger", understreger Finn Holm.

Karen Drejer fra VIA's læreruddannelse i Silkeborg er ked af, at så mange i undersøgelsen giver udtryk for, at opgaven med at tidsregistrere er en klods om benet.

"I alle tidligere diskussioner om arbejdspress har vi ikke haft hjemmel til at sige, at vi har for meget at lave. Nu har vi omsider chancen for at dokumentere vores påstand. Når så mange oplever, at det nye sæt regler bare betyder mere bureaukrati, tror jeg snarere, det hænger sammen med, at det skal implementeres oven i de store reformer på mange professionsuddannelser og oven i krav om besparelser rundt omkring. Det giver et helt reelt pres, men man skal skille tingene ad", mener Karen Drejer. <<

"I de tilfælde, hvor medarbejdere bliver bange for at være for langsomme eller for dyre, eller hvad man nu kan føle, så fjører arbejdstidsregistreringen bestemt ikke noget positivt til arbejdsmiljøet".

Karen Drejer, TR på Læreruddannelsen i Silkeborg.